

Zpravodaj Místní akční skupiny SVATOJIŘSKÝ LES, z. s.

Svatojiřský les

ročník 9 • číslo 2/2022 prosinec 2022

OBSAH

Úvodní slovo předsedkyně MAS	2
Uspořádané akce místní akční skupinou v roce 2022	2-3
Plánované akce místní akční skupinou v roce 2023	3
Představení podpořených projektů IROP a PRV na území MAS	4-5
Program rozvoje venkova 2014–2020	6
Místní akční plán vzdělávání na Nymbursku – Jak Lída cestovala s MAPováčkem	6
Nevíte, jakou knížku dětem (nejen) k Vánocům?	7
Svatojiřský poklad	7
Představení přírodní zahrady v MŠ Mcely	8-9
10. ročník Poznejte náš venkov	10-11
Okénko pro rozhovor s Ingrid Podroužkovou	12-14
Luštěnické jablkohraní	15
Inspirativní osobnosti Svatojiřského lesa – Vendulka Burger Budilová	16-17
Upoutávky	18
Přehled zástupců obcí po komunálních volbách	19
Mobiliář k zapůjčení	20

ÚVODNÍ SLOVO PŘEDSEDKYNĚ MAS

Vážení a milí čtenáři,

máte před sebou další vydání našeho zpravodaje. Jak jsme slíbili, budeme vám pravidelně představovat projekty, které jsme finančně podpořili. Také se dozvíte o našich veškerých aktivitách, které jsme od minulého vydání podnikli a v nejbližší době podnikneme, určitě se ohlédneme za desátým ročníkem akce Poznejte náš venkov, která proběhla v září. Také máme po komunálních volbách, takže si vám dovolueme představit nové (i staronové) zástupce jednotlivých obcí.

Vítejte tedy ve Svatojiřském lese.

Eva Pacltová

USPOŘÁDANÉ AKCE MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU V ROCE 2022

- 15.6.2022 – **Valná hromada MAS**, Pojedy
- 12.7.2022 – **Neformální setkání členů MAS a zástupců obcí**, pivovar Všejanya
- 14.-16.9.2022 – **Exkurze Místní akční skupiny Království – Jestřebí hory, o.p.s. do území Místní akční skupiny SVATOJIŘSKÝ LES, z.s.**
- 17.9.2022 – **Poznejte náš venkov**, Pojedy
- 18.9.2022 – **Knihářská dílna Jendy Rajmana se otevírá veřejnosti aneb přijďte se seznámit s tradičním řemeslem!**, Rožďalovice

USPOŘÁDANÉ AKCE MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU V ROCE 2022

8.10.2022 – **Jablkohraní**, Luštěnice

2.12.2022 – **Valná hromada MAS**, Bučický mlýn u Rožďalovic

2.12.2022 – **Neformální setkání členů MAS a zástupců obcí**, Bučický mlýn u Rožďalovic

PLÁNOVANÉ AKCE MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU V ROCE 2023

21. 5. 2023 – **Jarní jarmark**, Zámek Křinec

23. 9. 2023 – **Poznejte náš venkov**, Pojedy

říjen 2023 – **Jablkohraní**, Loučeň

Projekty podpořené Místní akční skupinou SVATOJIŘSKÝ LES, z.s. v 2. výzvě INTEGROVANÉHO REGIONÁLNÍHO OPERAČNÍHO PROGRAMU

Do druhé výzvy z Integrovaného regionálního operačního programu, která byla zaměřená na bezpečnost dopravy a cyklo dopravu bylo přijato 8 projektů, z toho bylo 7 podpořeno a na jeden bohužel nezbyly finanční prostředky. Šest podpořených projektů bylo zaměřeno na chodníky a jeden na cyklostezku. Celková dotační podpora přes místní akční skupinu na všechny tyto projekty činila 10 967 140 Kč. Níže představujeme část těchto projektů a druhou část představíme v dalším vydání našeho zpravodaje.

Bezpečnost v dopravě – chodníky Kosořice

Projekt byl zaměřen na výstavbu chodníku v obci Kosořice, která proběhla jižně od centra obce podél silnice III/2757 na Rejšice v zeleném pásu podél této komunikace. Nově vybudovaný chodník napojil jižní část obce se zástavbou rodinných domů, sportovními areály hasičů a fotbalistů a také lesoparkem se zastávkou autobusové dopravy na stávající síť chodníků ve středu obce a zajistil tak bezpečný přístup k objektům občanské vybavenosti a správy (obecní úřad, mateřská škola, obchod). Součástí nového chodníku jsou 2 místa pro přecházení chodců.

Luděk Beneš

Cyklostezka Lipník – Čachovice

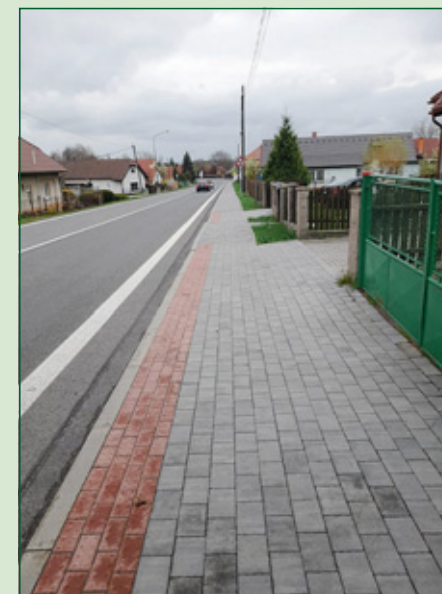
V rámci projektu proběhla výstavba cyklostezky se společným provozem cyklistů a chodců z obce Lipník do obce Čachovice. Cyklostezka o délce 1,4 kilometru vede podél silnice III. třídy s větší intenzitou provozu automobilů a nepřímo navazuje na cyklostezku z Patřína do Čachovic. Cyklostezka slouží především k dopravě dětem z Lipníka do školy v Čachovicích či široké veřejnosti za cestami do obchodů a službami do Čachovic a zpět.

Luděk Beneš

Projekty podpořené Místní akční skupinou SVATOJIŘSKÝ LES, z.s. v 2. výzvě INTEGROVANÉHO REGIONÁLNÍHO OPERAČNÍHO PROGRAMU

Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/38 v obci Zavadilka, Jizbice

Projekt řešil rekonstrukci a výstavbu nového chodníku na Zavadilce podél komunikace I. třídy I/38, kde chodník vede od trvalé zástavby ze severní části obce k autobusové zastávce a motorestu. V rámci projektu došlo rovněž k řešení vjezdů u nemovitostí v úseku vedení chodníku a stávající dešťová kanalizace byla opravena a pročištěna, dále byly vybudovány nové vpustě. Realizovaný chodník je kompletně bezbariérový a přispěl ke zvýšení bezpečnosti chodců u velice frekventované silnice první třídy z Nymburka do Mladé Boleslavi.

Luděk Beneš

VYBRANÉ PROJEKTY PODPOŘENÉ MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU SVATOJIŘSKÝ LES, Z.S. V PROGRAMU ROZVOJE VENKOVA V ROCE 2018

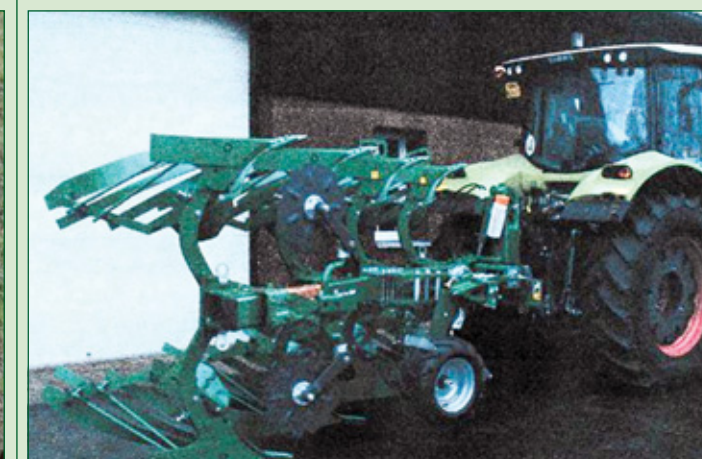
Název projektu: **Pořízení kultivátoru**
Žadatel: **Martin Karásek**
Celkové výdaje projektu: **84 700 Kč**
Výše dotace: **35 000 Kč**

Cílem projektu bylo pořízení kultivátoru, který žadatel využije při hospodaření v rostlinné výrobě. Díky vlastnímu kultivátoru nyní žadatel vykonává práci efektivněji a dle svých časových představ.

Název projektu: **Obracací čtyřradličný pluh**
Žadatel: **Ing. Jiří Novák**
Celkové výdaje projektu: **486 420 Kč**
Výše dotace: **201 000 Kč**

V rámci projektu došlo k pořízení obracacího čtyřradličného pluhu, který žadatel nyní využívá k včasné orbě a přípravě půdy pro ovocnou školku. Žadatel tak není závislý na službách, kvůli kterým byla orba náročná jednak finančně, ale i časově.

Daniela Košvancová

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA 2014–2020

Dotace na podnikatelské projekty v roce 2023 z Programu rozvoje venkova ČR

Místní akční skupina SVATOJIŘSKÝ LES, z.s. plánuje i v roce 2023 vyhlásit příjem žádostí o dotační podporu podnikatelských projektů v regionu. Celková alokace nebude velká, přesto jsme rádi, že alespoň nějakou podporu firmám v regionu můžeme nabídnout. Jedná se o částku okolo 2 000 000 Kč. Výše podpory se pohybuje okolo 45%-50% způsobilých výdajů projektu.

Podpořit bude možné projekty v oblasti:

- **INVESTICE DO ZEMĚDĚLSKÝCH PODNIKŮ**
- **PODPORA INVESTIC NA ZALOŽENÍ NEBO ROZVOJ NEZEMĚDĚLSKÝCH ČINNOSTÍ (zpracovatelský průmysl, velkoobchod a maloobchod, ubytování, stravování a pohostinství, sportovní, zábavní a rekreační činnost, stavebnictví,...)**

Způsobilost svých projektů můžete individuálně konzultovat v kanceláři MAS Svatojiřský les, z.s. Školení potencionálních žadatelů a výzva samotná k předkládání projektů je plánována předběžně na únor 2023.

Markéta Karásková

MÍSTNÍ AKČNÍ PLÁN VZDĚLÁVÁNÍ NA NYMBURSKU

Jak Lída cestovala s MAPováčkem

O cestovatelském Mapováčku jsme vás informovali v předchozím vydání Svatojiřského zpravodaje, vzpomínáte si? Pokud ne, připomeňme tedy, že cestovatelský Mapováček je deník pro malé cestovatele, jejich rodiče a další dospělé kamarády. Kdo si ho vyzvedne v infocentrech v Nymburce či v kanceláři MAS Svatojiřský les v Pojedech nebo dalších ohlášených místech, může se těšit na úkoly, šifry a tajenky, které jsou spojené se zajímavými místy Nymburska. Pak už zbývá zabalit Mapováček do batůžku a vydat se za dobrodružstvím. Cestovatelské mapovány jsou stále v platnosti!

Nebyl to úkol snadný jak z hlediska času, tak náročnosti. Přesto jsme netrpělivě čekali, zda se najdou během prázdnin šikovné a odvážné holky nebo kluci, kteří ho zvládnou. A dočkali jsme se! Na úplném konci prázdnin se nám ozvala Lidunka ze sedmé třídy. Na domluvenou schůzku na náměstí Přemyslovců dorazila s vyplněným cestovatelským deníčkem a s maminkou. Když nám ukazovala stránku po stránce s vylustěnými tajenkami a splněnými úkoly, když vyprávěla o svých cestovatelských zážitcích, bylo nad slunce jasné, kolik času a úsilí si tahle hra žádá. O to víc Lidce tleskáme! A přidáváme mini rozhovor s první úspěšnou řešitelkou Mapováčku.

Lidu, pustila ses do cestování s MAPováčkem sama nebo s někým z rodiny?

Jezdila jsem na jednotlivá místa sama, jen nymburskou šifru jsem řešila s babičkou. S ní jsme také pekly řepánky.

Který z úkolů tě zaujal nejvíc?

Po dlouhé době jsem byla v ZOO Chleby. Je tam řada

novinek, navštívila jsem např. nový pavilon lvů, ten se mi moc líbil. Překvapily mě některé detaily, třeba ukazatel s informací, jak daleko je od pavilonu lvů do Timbuktu, který je umístěn právě u lvice. To byl právě jeden z úkolů.

Jak dlouho ti trvalo splnění všech úkolů?

Asi měsíc, mamka mi přinesla Mapováček v srpnu.

Luštitelé se také ocitnou v místě, kde ve středověku stával hrad Kuncberk. Za úkol mají nakreslit sídlo, jaké by zde postavili oni, kdyby měli nekonečné možnosti. Co jsi nakreslila ty?

Nakreslila jsem místo, kde by mě nikdo nenašel, kde bych mohla být chvíli sama.

Doporučila bys kamarádkám, spolužákům, aby se také vydali cestovat s Mapováčkem?

Klidně doporučila, ale obávám se, že jsou trochu líní. No, někoho bych snad přesvědčila!

Lidu, děkujeme za rozhovor.

Tak co? Už běžíte také pro Mapováček do nejbližšího distribučního místa? Případně si deník můžete prohlédnout a vytisknout na www.map-nymburk.cz. Těšíme se na vás!

Realizační tým MAP III na Nymbursku
Šárka Dvořáková

NEVÍTE, JAKOU KNÍŽKU DĚTEM (NEJEN) K VÁNOCŮM?

Tipů na dobré knížky není nikdy dost. Zvláště dnes, kdy se všeobecně žehrá na nechuť dětí číst, kdy tzv. čtenářská gramotnost jde do kopru. Nebyl by to Místní akční plán vzdělávání na Nymbursku, kdyby co proutkař neustále neohýbal proutek nad spodními vodami, vedoucími děti ke čtenářství. Proto pozval svoji pracovní skupinu pro rozvoj čtenářské gramotnosti 20. října 2022 do Městské knihovny Nymburk. Členky pracovní skupiny na podporu čtenářské gramotnosti skládající se z řad učitelek a ředitelky základních škol z ORP Nymburk si nad kávou popovídaly s nymburskou knihovnicí Marií Lebduškovou z oddělení pro děti o nových knížkách, které mají šanci uspět u dnešní generace malých čtenářů. Není těch titulů málo a stojí za to! Proto jsme se rozhodli podělit se o některé z nich se širokou veřejností ze Svatojiřského lesa. Vždyť každý z nás má ve svém blízkém okolí děti, ať svoje nebo děti příbuzných či známých. A kdyby jeden každý z nás našel chvíli a přečetl si s malou holčičkou nebo klukem pár stránek z některé té krásné knížky, udělali bychom dohromady pro naše děti hodně moc.

Podívejte se s námi na knižní tipy, které doporučují zkušené knihovnice:

Komiks **Vítejte v kempu** je určený začínajícím čtenářům. Téma je víc než dobrodružné: Kenji, Brooklynn a Darius vydávají za dinosaury do Křídového kempu. Co se však stane, když nedodrží od dinosaurů odstup?

Jana Šrámková vypráví v knížce **Fánek hvězdopravec** o synech, tatíncích, hvězdách, korábech a doufání v návrat těch, po nichž se nám stýská.

Andree Poppové se podařilo v knížce **Čekání na Vánoce s Luckou, Jendou a Martínkem** vysvětlit české tradice tak, že jim porozumí i docela malí posluchači.

Slyšíš, jak mluví stromy? Hajný a autor v jedné osobě **Peter Wohleben** odpovídá na otázky: Spí stromy v noci? Mluví spolu taky? Kam chodí divoká prasata na záchod? A jak funguje lesní internet? Vydejte se s ním za tajemstvími lesa.

Q je O s ocáskem tvrdí spisovatelka **Ivona Březinová**. Pátřejte s prvňáčky, kam zmizelo písmenko z abecedy...

Knihy pocitů autorky **Ester Staré** pomůže dětem porozumět svým pocitům, umět je popsat, svěřit se s nimi. Pomůže dětem začít.

Venku. Průvodce po tajemstvích přírody. Nakladatelství Baobab je sázka na jistotu. Kolem nás je tolik věcí, které stojí za objevení. A taky tolik otázek. Kdo tu zanechal kůži a proč? Jak se pohybují žížaly? A mají nos? Jak to vypadá tam VENKU? Odpovědi na spoustu dalších otázek najdete v téhle knížce. A kromě nich i plno nápadů, kam se vydat, čeho si všimnout. A taky malý atlas živočichů, rostlin a kamenů, se kterými se můžete setkat...

Tituly **Mami, típni to** a **Čuně, seber to** spisovatelky **Michaely Krýslové** rozšiřují řadu knížek humorných. Ty jsou vzácné jako šafrán. Patří do série o trampotách Pepiny Karáskové „Já se z toho picnu“.

Věříme, že už máte mezi našimi knižními tipy pro děti svého favorita. Pokud ne, vydejte se do blízké knihovny či knihkupectví. Určitě se dá najít spousta zajímavých titulů, které můžete číst se svými dětmi.

Šárka Dvořáková

SVATOJIŘSKÝ POKLAD

Podpora projektů ze Svatojiřského pokladu bude pokračovat i v roce 2023

Jste zástupce neziskové či příspěvkové organizace, která je členem Místní akční skupiny SVATOJIŘSKÝ LES, z.s.?

Pokud ano, tak právě na vaše aktivity bude cílit sedmá výzva ze SVATOJIŘSKÉHO POKLADU, která bude vyhlášena v prvním čtvrtletí roku 2023. SVATOJIŘSKÝ POKLAD je fond, který podporuje konání různých společenských, kulturních či sportovních akcí v území Místní akční skupiny SVATOJIŘSKÝ LES, z.s. Informace včetně pravidel naleznete na webových stránkách MAS nebo nás neváhejte kontaktovat. V minulých letech bylo ze SVATOJIŘSKÉHO POKLADU podpořeno 37 akcí a projektů.

Luděk Beneš

Rozhovor s Janou Řehořovou

Přírodní učebna je jakýkoliv prostor v blízkém okolí školy, kde se mohou učit nejrůznější předměty pod širým nebem v interakci s okolní přírodou. Altán nebo přístřešek na školním dvoře ještě netvoří přírodní učebnu, dokonce ani není nezbytností. V minimalistickém pojetí by to mohl být i jediný listnatý strom, který v parných dnech poskytne stín a chládek a bude sloužit k pozorování změn v průběhu vegetačního období. Pozorovat tyto malé zázraky každodenního života lze nejenom v přírodovědě, ale i v matematice, fyzice nebo i při výuce jazyků. Pojďme si jednu takovou představit.

Paní Řehořová, jaká byla Vaše motivace vybudovat zahradu v přírodním stylu?

Spouštěčem byla akce Místního akčního plánu vzdělávání a to konkrétně „Exkurze do Ekocentra Muzeum Říčany a MŠ Sluníčko“, kde jsem našla spoustu inspirací. Naše zahrada byla v té době pouze rovná travinatá plocha s jednoduchými hracími prvky jako je průlezka, houpačka či pískoviště. Vnímali jsme, že dětem na zahradě něco

chybí, aby se mohly pořádně vyřádit, něco začít a něčím se inspirovat.

Dále jsme prostudovali spoustu materiálů, nápadů a inspirací. Dětem jsme dali na výběr z mnoha variant a ony si samy vybíraly a kreslily. Také jsme hlasovali o výběru herních prvků. Měly jich mnoho na výběr, takže jsme společně vybrali celkem asi 6 hracích prvků na začátku, pro první fázi realizace zahrady.

Pomáhal vám na tvorbě zahrady nějaký odborník?

Oslovili jsme pana Jana Ulbricha, který je zastupitelem obce a zároveň je zahradním architektem. Nastílnili jsme mu, co jsme vybrali, o jaké prvky jsme stáli. Na základě našich požadavků a přání nám vytvořil architektonický náskres včetně popisů prvků. Hodně nám pomohl a navedl nás na rozdělení zahrady do jednotlivých zón. Například máme zónu „jedlá zahrada“, „část pro badatele a výzkumníky“ a část hrací. Dále zbyl také prostor pro vybudování venkovní učebny, za kterou jsme moc vděčné. Rozdělení do jednotlivých zón nám hodně pomáhá při

organizaci činností na zahradě, při organizaci práce a her dětí. Školka využívá prvky programu Začít spolu. Tento program je založen na hře a činnostech v centrech aktivit, v rámci kterých mají děti různorodou nabídku činností. A to jsme chtěli přenést i do fungování zahrady.

Můžete nám popsat jednotlivé zóny zahrady?

Jedlá zahrada se týká především pěstování, vyvýšené záhony, bylinková zahrádka, pruh jedlých keřů a ovocné stromky jabloně a hrušně. A u záhonů máme kompostéry, které učí děti zpracovávat odpad ze zahrady. V další zóně máme část pro malé badatele, kde se nachází travinová džungle, vyvýšený kopec a ještěrkovník, kde mohou děti pozorovat jak rostlinky, tak živočichy. Nejnovějším prvkem zahrady na pozorování živočichů kolem vody je nový mokřad, který celý vymyslela paní učitelka Marcela Šťastná a zrealizovala jej včetně všech prací, zapojení rodičů a dětí. Mokřad se skládá z rašeliny, dešťové vody a různých vodních rostlin. Vodní prvek nám na zahradě chyběl a dětem to otevřelo další možnosti pozorování toho, co se děje na hladině.

Uprostřed zahrady byl vytvořen zpevněný chodník oválného tvaru, který vede vrbovým tunelem a děti jej využívají k jízdě na koloběžce či k běhu. Chodník vede také skrz přírodní louku, která nenásilně rozděluje zahradu jedlou od badatelské a v jarních měsících je plná květů. Velmi oblíbená je zóna s blátivou kuchyňkou s kutištěm. Kutíště je stará porcelánová vana naplněná pískem a různými materiály jako kamínky, klacíky, výřezky a dalšími přírodninami. Děti zde „kutí“ a tvoří z přírodnin a rozvíjí fantazii. Poslední zónou je venkovní učebna, ve které se prostě žije podle potřeby, buď se svačí, tvoří nebo se jenom čte a poslouchá.

Jaké je vaše nejoblíbenější místo na zahradě?

Pro mě je to vyvýšený kopeček, který je v rohu zahrady. A z něho může učitelka vidět celou zahradu a hlavně děti, které jsou v různých částech zabaveny nějakou činností. I z této

malé výšky je vidět, že mají co dělat, každý si najde tu činnost, která ho baví. Dříve na zahradě bylo nejvíce využité pískoviště, které bylo v podstatě jediným možným využitím. Po chvíli se děti začaly nudit. V současné zahradě také máme malé pískoviště, ale je téměř nevyužité, protože děti našly spoustu dalších aktivit po různých částech zahrady.

Má zahrada nějaká negativa? Jak náročná je údržba?

Při plánování jsme si naivně s kolegyněmi myslely, že většinu prací zastaneme s dětmi. Záhy jsme zjistily, že to tak není. Zahrada, co se týče údržby, je náročnější a musely jsme proto požádat o pomoc rodiče. Péče o takovou zahradu vyžaduje zapojení rodičů, kteří zastanou náročnější práce, které sama paní učitelka s dětmi nezvládne.

Kde jste si zajistili finanční prostředky na vybudování zahrady?

Zvolila jsem si cestu bez dotačních prostředků. Chtěla jsem zahradu budovat komunitně, svépomocí, ale především se souhlasem obce a podpory šikovných rukou rodičů dětí současných, ale i těch minulých. Dotační tituly jsem nevyužila záměrně, chtěla jsem mít zahradu živou a různorodou a mít možnost přetvořit, kdyby se něco v původním návrhu nepovedlo a nebo nevyhovovalo dětem.

Chtěla bych zdůraznit, že velkou oporou mi byla komunita rodičů, někdo přispěl materiálem, někdo prací, někdo i finančními prostředky. Hodně nám finančně pomohla obec jako náš zřizovatel, ale i další sponzoři.

Při budování zahrady se prolomila určitá hráz mezi učitelkami a rodiči. Neformálními rozhovory při tvrdé práci na zahradě byl větší prostor se tak nějak poznat lépe. Přijde mi, že se i vztahy vylepšily mezi námi a rodiči, obzvláště u těch mladších. Je to jiné, když společně něco vytváříte, než když prohodíte pár slov ve třídě.

Paní Řehořová, charakterizujte zahradu v pěti slovech.

Zeleň, vůně, komunita, spolupráce a zábava.

Šárka Dvořáková

10. ROČNÍK POZNEJTE NÁŠ VENKOV

Jubilejní ročník tradiční akce Místní akční skupiny SVATOJIŘSKÝ LES se uskutečnil v sobotu 17.9.2022 na farmě v Pojedech. Punc tomuto jubileu dodala přizvaná skupina Olympic, která lákala množství lidí z širokého okolí, kteří mohli po lahodném poslechu ochutnat i lahodné speciality. Kdo neokusil hovězí guláš přímo z farmy, jako by u nás nebyl.

Jarmareční ulička vedoucí k hlavnímu dění nabízela širokou škálu regionálního umu. Poskytovala možnost nákupu od místních řemeslníků po ukázkou práce lokálních neziskových organizací až po prezentaci jednotlivých obcí regionu Svatojiřského lesa. Zkrátka nepřišly ani děti, pro které byly připraveny dílničky i divadélka. Celou akcí i za nepříznivé počasí přirozeně provedl Lukáš Hejlík s půvabnou předsedkyní MAS Evou Pacitovou.

Během akce jsme Lukáše stihli i vyzpovídat. Je známý především pro projekt Listování, při kterém je vždy vybraný autor a jeho dílo či přímo specifická kniha interpretována před diváky v podobě scénického čtení. Jedná se o přibližně hodinové divadelní vystoupení s drobnými rekvizitami, kostýmy i hudbou. Někteří z vás máte možná ale Lukáše spojeného spíše než s Listováním s jeho Gastronomou, která vám každý den přináší jeden tip, kam se můžete s důvěrou vydat na dobré jídlo, pivo, víno nebo kafe. Navštívil už téměř 1 500 podniků, 1 000 z nich má v aplikaci, která vám poradí, kde zakotvit, případně kam se vydat na výlet. Jak sám Lukáš říká: „Někdy je lepší si trochu zajet, než se hodně spálit“. Celý rozhovor s Lukášem naleznete pod tímto článkem.

Poprvé byla akce Poznejte náš venkov vícedenní. V pátek se uskutečnila beseda s exkurzí s mezinárodním přesahem na téma Regionální produkty a cestovní ruch a den po náročném sobotním programu mohli ještě příznivci regionu v rámci „poznávání našeho venkova“ navštívit brány knihařské dílny Jendy Rajmana v Rožďalovicích.

Tímto článkem bychom rádi poděkovali všem aktérům a spoluvůrcům Poznejte náš venkov!

10. ROČNÍK POZNEJTE NÁŠ VENKOV

Rozhovor s Lukášem Hejlíkem

Lukáši, slyšel jste někde pojem "místní akční skupina"?

Jasně, s mým Listováním velmi často s místními akčními skupinami a místními akčními plány spolupracujeme, ale když jsem to slyšel poprvé, jasně, rozesmálo mě to. Každopádně se mi tam líbí to slovo "akční" - i když jasně, to je pro vás dost zavazující.

Co vás napadlo, když jste jel moderovat Poznejte náš venkov?

Myslel jsem, že tam budou traktory, rostlinná i živočišná výroba, nějaká farmářská prezentace.

Jak byste se popsal sám sebe?

Homo projectus.

Jak jste přišel na nápad s gastronomou?

Kamarádil jsem s foodblogery, sám jsem chtěl nějaký dělat. Do toho jsem hodně cestoval s divadlem. A když jsem už narazil asi na třetí skvělý zážitek v regionech, rozhodl jsem se o tom nějak říct dál. A i když to na začátku četlo třeba pět lidí, vydržel jsem.

Kde se vzala láska k jídlu?

Vlastně ani nevím. Ale prostě mě to stále víc a víc začalo bavit.

Lukáši, vaříte? Experimentujete v jídlu?

Jasně, vařím i experimentuju. Stojím i za takovým setkáváním foodbloggerů a nadšenců, máme s ním dokonce venku krásnou kuchařskou knížku – jmenuje se Gastrokroužek.

Můžete na sebe něco prásknout?

Jsem hrdý na své projekty, myslím že jsou taky akční a že svým způsobem posouvají Česko.

Jak se vzal nápad na projekt Listování? Nějaké perličky z Listování?

Chtěli jsme v prvním angažmá v divadle dělat něco navíc a to děláme tedy už 20 let, na jevišti jsme proměnili v život 130 různých titulů, odehráli 8400 představení pro téměř 800.000 diváků. A perlička? No, až teď po 20 letech se nám poprvé stalo, že jsme na jedno představení zapomněli. Ono to jednou přijít muselo, ale stejně mě to moc mrzí.

Jaké máte plány?

Dál jezdit a těšit diváky s Listováním, dál inspirovat a navigovat lidi s Gastronomou. A dál chci mít rodinu, která je spokojená se mnou.

Nějaký zajímavý projekt? Pracovní sny?

Už se mi podařilo natáčet pořad s mou skvělou dcerou pro HBO. Mám ještě pár nápadů na další.

Máte nějaký fuck-up kariéry?

Určitě, jsou věci, kterým se přestávám věnovat, zvláště když se mi daří v jiných. A tak zůstaly právě hlavně Listování a Gastronoma. Hraní v divadle bylo stresující, i když mi to někdy šlo, někdy ne. Filmové hraní mi taky není souzené.

Jak odpočíváte? Kde berete sílu pro vaše aktivity?

Aktivně, Listování i Gastronoma jsou vlastně forma mých koníčků, i když jasně, Listování je, když mám třeba za den 6 představení, náročné. Mám docela rád, když můžu strávit odpoledne na zahradě.

Jste raději – food blogger nebo herec?

Říkám, že jsem herec a food blogger. To pořadí držím. Bez Listování bych nedělal Gastronoma.

Na závěr nějaké pozvání na vaši akci?

Právě naše listovani.cz má velkou výhodu, nemusíte za ním nikam daleko, věřím, že budeme na turné, a na to se vydáváme v podstatě každý měsíc, hrát někde poblíž. Tak mrkněte na program a doražte. Je to fakt sranda.

Markéta Karásková, Šárka Dvořáková

OKÉNKO PRO ROZHOVOR S INGRID PODROUŽKOVOU

Ingrid Podroužková, starostka obce Lipník, která nás ohromila nejen svým sociálním citěním, ale především fantastickým nápadem zrealizovat projekt Sociální bydlení seniorů a samoživitelů, který dokázala úspěšně dotáhnout do konce i v nelehké covidové době. Pojďme si paní starostku a její projekt představit blíže v následujícím rozhovoru.

Prosím, nejprve se představte našim čtenářům, jak dlouho působíte ve funkci starostky?

Jmenuji se Ingrid Podroužková, již 12 let jsem starostkou malé obce Lipník. Pocházím z města Litvínov, kde jsem dlouhá léta působila jako učitelka na Integrované střední škole technické. Mým životním osudem bylo starat se nejdříve o umírající babičku, poté o vážně nemocného umírajícího tatínka a bohužel poté i o maminku, takže taková ta sociální sféra mě provázela téměř celým mým životem. Díky tomu, že jsem starostkou, mám možnost pracovat na spoustě projektů. Začala jsem pociťovat, že mě to tíhne opravdu k těm starším, k seniorům a potažmo i k umírajícím.

Kdy, jak a kde se zrodil nápad zrealizovat projekt – sociální bydlení seniorů a samoživitelů?

Neměli jsme vlastně babičku a dědu a osud nás zavál k sousedům, což je starší manželský pár, který nám do dnešního dne supluje funkci babičky a dědy. V dnešním uspěchaném životě mnohdy zapomínáme na to, že nějakou babičku a dědu máme a mně se strašně líbil jeden projekt. Dívala jsem se na televizi a byl tam pořad o skandinávských zemích, kde začali rozjíždět projekt bydlení seniorů se studenty – z finančních důvodů studenti s těmi seniory bydlí, pomáhají si nakoupit, odvézt k lékaři, uvařit apod.

U spousty seniorů jsem si dělala v uvozovkách takovou statistiku se závěrem, že spousta jich chce ještě žít. Mnozí bohužel zůstanou sami, častěji ženy, které žijí ve velkém domě, kde mají sklep a musí si chodit zatápět. Jsou soběstační a nechtějí jít na tu poslední štaci – do domova seniorů. Přemýšlela jsem nad tím, že vlastně neexistují byty, kde by stále ještě mohli žít plnohodnotný život, navštěvovat se, komunitně bydlet, jak dříve bylo zvykem, mít zahrádku a mít zajištěné přesně to, že si nemusí např. sami topit. A jelikož se vypsaly nějaké dotační tituly, řekla jsem si, že postavíme domečky, ve kterých budou bytečky pro seniory.

Když se projekt projektoval, narazila jsem přes pana projektanta na Noru Fridrichovou, která spolupracuje s komunitou samoživitelů a je známá z pořadu 168. Poté jsme si řekli, že zkusíme ten projekt pojmut trošičku jinak – že nebudeme kombinovat seniory se studenty, ale uděláme kombinaci seniorů vs. samoživitelky.

Jak projekt vlastně funguje?

Prioritou jsou pro nás vždy místní občané a potažmo okolní obce. Chceme uspokojovat bydlení zejména pro

malé obce, jako jsou Struhy, Čachovice, Vlka, Všejanya, atd., protože si myslím, že Benátky a Milovice mají více možností, jak poskytnout bydlení svým občanům. Spousta žádostí je i z Mladé Boleslavi. Nebudeme si nic nalhávat, nájmy v boleslavských bytech jsou velmi vysoké a mnohdy ženy samoživitelky nedokážou vše utáhnout. Myslím, že velká města by měla dokázat takovou sociální skupinu zajistit, abychom je nezachraňovali my v malých obcích. Za doby mého starostování mě nikdy nikdo nekontaktoval a neptal se mě: „Hele, jak jste na tom, kde bydlí seniori a kam jsou umístěni, jaké možnosti mají mladí, máte nějaké startovací byty, atd.“, takže si myslím, že v tomhle stát trošičku pokulhává a narazila jsem na to právě při podmínkách plnění dotace. Já jako malá obec mohu postavit maximálně 20 bytečků na toto sociální téma, což mi přijde úplně zcestné, protože proč bychom každá obec měli něco takového budovat, když ne všichni mají dispozici např. volné pozemky. Dovedla bych si představit, že já jako obec Lipník vybuduji 30–40 sociálních bytů a zahrnu do toho i okolní obce, kdy bychom následně uzavřeli nějaké smlouvy o spolupráci nebo spádovosti a finančně si vypomáhali.

Jak jsou domky velké a kolik jich je celkem?

Vybuvovali jsme čtyři dvojdomky, takže osm malinkých domečků. V každém domečku je byt 1+KK o velikosti 38 m² a byt 2+KK o velikosti 58 m². Mají společnou terasu, za kterou má každý svůj kus zahrádky.

Kolik činí měsíční nájem a kolik osob může jeden domek obývat?

Vzhledem k tomu, že jsme čerpali dotaci od Ministerstva financí, tak jsme měli regulované nájemné, které činí 60 Kč za m². Takže výše nájmu u bytu velikosti 2+KK je 3 692 Kč, se všemi službami, jako je elektřina, vodné, stočné, internet, 7 200 Kč. Pokud hovoříme o 1+KK, tak nájem činí 2 270 Kč, se službami 4 024 Kč.

V 1+KK bydlí většinou jeden člověk a ve 2+KK samoživitelka s dětmi. Teď se nám povedlo umístit i jeden mladý manželský pár, který velmi dlouho měl podanou žádost o byt, ale vzhledem k tomu, že jsme vybuvovali sociální bydlení ještě v jiném bytovém domě, kde se již stávající nájemníci zabydleli a nechtěli se stěhovat, tak jsme udělali výjimku a umístili jsme do jednoho bytu tento manželský pár a evidentně to také pomohlo, protože se nám vyřešila situace s tím, že máme správce těchto bytečků, který zajišťuje požadavky nájemníků a zvládá i takové ty menší opravy.

OKÉNKO PRO ROZHOVOR S INGRID PODROUŽKOVOU

Jak je to v současné době s obsazeností? Podle jakých kritérií vybíráte vhodné uchazeče o bydlení?

Samozřejmě je úplně plno, evidujeme další nové žádosti, které jsou v pořadníku. Co se uchazečů týče, dáváme přednost místním a uchazečům z okolních obcí. Hlavní kritérium je, aby se jednalo o seniora nebo invalidního důchodce, může to být i manželský pár, kdy jeden z nich je invalidní důchodce a druhý je třeba i schopný a zdravý, a o samoživitelky s dětmi.

Jak dlouho trvala realizace celého projektu?

Většinou nejhorší je takové to projektování, u toho se nám bohužel stala nemilá situace, kdy projektant nám nedotáhl projekt do stavebního řízení. Hrozilo, že nám nebude přidělena dotace, protože jsme nesplnili podmínky. Takže jsme museli udělat nové výběrové řízení na nového projektanta, který nám projekt doprojektoval. Samozřejmě nás poznamenala i covid, kdy se zpozdlily všechny věci, které se týkaly dotací, výběrek atd. Poté se stala „prekérka“ ta, že jsme měli podávat dvě žádosti o dotaci na dvě etapy – jednu 10 000 000 Kč a podruhé 10 000 000 Kč. Bohužel jsme dostali jen 10 000 000 Kč. Takže jsme řešili, jakým stylem vše dofinancovat. Na to, že jsme takhle malá obec, která má rozpočet nějakých 5 500 000 Kč, jsme si museli vzít skoro 19 000 000 úvěr, což je pro

nás samozřejmě zásadní a docela velká komplikace, takže teď se snažíme získat peníze ještě jiným způsobem.

Setkala jste se během realizace s nějakými většími problémy? Běželo vše podle plánu?

Ano, že jsme nedostali dotace, které jsme očekávali. Neběželo vše podle plánu, poznamenala nás situace s covidem, kdy se musely dodržet různé karantény. Naštěstí ministerstvo termíny realizací projektu prodlužovalo, protože nebyl vůbec stavební materiál.

Spolupracovaly s vámi na realizaci projektu okolní obce?

Nespolupracovaly, ale samozřejmě jsme to posílali, takže jak už jsem zmiňovala, ubytováváme lidi z okolních obcí, kteří si podávali žádosti.

Z jakých finančních zdrojů byl projekt realizován?

Byl realizován z dotace z Ministerstva financí, kdy jsme měli rozpočet necelých 38 000 000 Kč a vysoutěžilo se to za necelých 36 000 000 Kč. A jelikož jsme nezískali dotaci na ty další dva domečky, tak jsme museli sáhnout do úpravy rozpočtu, kdy jsme nedělali např. valbovou střechu, nedělalo se obložení fasády kamenem atd.

Jaké jsou ohlasy na „společné“ bydlení samoživitelů se seniory?

Samozřejmě vznikly takové ty první nesrovnalosti mezi nájemníky, kdy si asi potřebovali vysvětlit a říct, kdo, co, kde a jak se bude moci pohybovat a co dělat... Ale myslím si, že teď si to úplně úžasně sedlo. Funguje to dle mých představ, všichni jsou nadšení.

Z čeho, co se projektu týče, máte největší radost?

Radost mám z toho, že vidím spokojenost nových nájemníků. Mám radost z toho, že se mi ozývá spousta starostů z celé republiky, kterým se ten projekt líbí a chtěli by ho nějakým stylem obdobně realizovat. Chtěla bych projekt nějakým stylem iniciovat, když ne na kraji, tak na ministerstvu, zda by tento styl bydlení nechtěli pojmout trošičku globálněji, tzn. ve stylu komunitního plánování, jak dříve bylo zvykem.

Děkujeme Ingrid Podroužkové za rozhovor a za její nadšení pro práci, která dává smysl a stala se inspirací mnohým starostům. Přejeme mnoho úspěchů v pracovním i osobním životě a mnoho dalších vydařených projektů!

Daniela Košvancová

Můžeme se těšit i v budoucnu na další projekty? Na jaké?

Chtěla jsem vybudovat malinký hospic, ale to říkám spíše bokem. Pro spoustu lidí je totiž smíření se se smrtí velmi těžké. Mně život přinesl takové situace, kdy beru smrt jako součást života a je hrozně hezké člověka doprovodit až do úplného konce.

Jinak dalších projektů by bylo spousta, ale vše je závislé na finančních prostředcích. Chtělo by to jen podchytit a vzít za ten správný konec, abychom vlastně věděli, co je potřeba, co už hoří. To si myslím, že nemůžu ovlivnit já, starostka z malé obce, ale měli by to ovlivnit ti nahoře, kteří se tam v uvozovkách vždycky derou a slibují neskutečné a jak se říká, slibem nezarmoutíš.

LUŠTĚNICKÉ JABLKOHANÍ

Jak jsme avizovali v loňském roce – jablkořaní se nám tak zalíbilo, že s ním jedeme dál. Nejen v čase, ale jedeme s ním i po regionu Svatojiřského lesa. Letos jsme díky podpoře obce Luštěnice zavítali do areálu místního koupaliště. Návštěvníci jablkořaní nebyli jen luštěničtí, takže mnohé z nich areál překvapil. Luštěnice se totiž mohou pochlubit skvěle zrekonstruovaným koupalištěm s mnoha doplňkovými aktivitami. To je jen tak na okraj v předstihu pozvánka na příští léto ☺

Ale vraťme se k podstatě jablkořaní. Ovocné školky ze Mcel nás letos zásobily velkým spektrem jablíčkových odrůd, se kterými jste se na akci mohli taktéž seznámit, ale i je ochutnat. Ochutnávka probíhala nejen v pevné formě, ale i v té tekuté. Náš kolega s rozličnými tituly se na jeden den přestrojil do pracovního a dětem v rámci ovocné stezky ukazoval, jak se moštují jablčka. Moštování nesloužilo pouze dětem na ukázkou, ale každý si mohl donést vlastní

výpěstky a domů odcházel s moštem, calvados zatím nezvládáme.

Ochutnávku jablečných odrůd pak už jen dokreslila přednáška etnografky PhDr. Jany Hrabětové z Polabského muzea v Poděbradech, která krásně povídala o historii ovocnářství v Polabí a neopomněla představit i známého polabského pomologa Matěje Rösslera.

Celé jablíčkové odpoledne cílilo hlavně na děti, mimo úkolů na ovocné stezce mohly vyzkoušet i zorbing nebo zkrášlit svou vizáž nástřikovým tetováním či malováním na obličej.

Třešnička na dortu byla jak jinak než sladká. Jeden ze stánků minijarmarku servíroval jablečné dobroty s vynikající kávou. Navnadili jsme Vás chuťové pohárky? Pokud ano, zveďte Vás na příští ročník jablkořaní – tentokrát do pohádkové Loučeně!

Markéta Karásková

INSPIRATIVNÍ OSOBNOSTI SVATOJIŘSKÉHO LESA

Vendulka Burger Budilová ze Svídnice (= Sweet & Nice)

Vendulka Burger Budilová zakladatelka Spolku Budil pochází z umělecké rodiny. Spousta lidí zná její nejbližší rodinné příslušníky: sestru Annu Polívkovou, maminku Evelynu Steimarovou, tatínka Zdeňka Rytíře (významného textaře a muzikanta) a strýce Jiřího Kodeta. Vendulka se ve svém úspěšném uměleckém životě nepotřebuje prezentovat jejich jménem, ale když už na někoho poukazuje, je to pradědeček Vendelín Budil. „Mám po pradědečkovi křestní jméno a vždy mi říkali, že jsem po něm umanutá,“ prozradila nám sama Vendula.

Skrz Spolek Budil se Vendulka nejen snaží učit a hrát divadlo, ale dělat i mnoho dalších aktivit, které ji v životě zajímají.

Vendulko, co nebo kdo tě v životě inspiruje?

Mě v životě vedou dva muži, jsou to mé pilíře. Bohužel už ani jeden nežije, ale pořád v nich mám oporu. Jedním z nich je právě pradědeček a druhým je můj mistr Jacques Lecoq, kterého jsem poznala ve Francii v mezinárodní divadelní škole. Dal mému životu směr a podle něj vyučuji ve své Budilově divadelní škole. (Budilova divadelní škola v Praze jako jediná v ČR vyučuje uvedenou metodu Jacquesa Lecoqa, akcentující hru, využití fyzických možností a dramatickou tvorbu. Pozn.redakce)

Jak se vyvíjel tvůj život dál po studiu ve Francii?

Do Čech jsem se hned nevrátila, s jedním divadelním souborem jsem objela část světa, kde jsem získala spoustu dalších cenných zkušeností. Když jsem se vrátila do ČR, snažila jsem se své poznatky zhmotnit, ale narazila jsem na českou národu. Neberu to úplně negativně, to mě naopak naučilo budovat věci postupně a pomalu. Nikdo nečekal s otevřenou náručí. Přišla jsem s novými neokoukanými metodami, které skoro nikdo neznal, spolupráce s HAMU, DAMU, JAMU žádná, do toho přišly děti,...V roce 2007 jsem otevřela Budilovu divadelní školu. Začátky nebyly jednoduché, ale dnes si už můžu dovolit i produkční a to je prima.

Divadelní metoda převzatá ve Francii je strašně inspirovaná přírodou, příroda je mi blízká, proto jsem se postupně odstěhovala na venkov, kde je mi dobře. Dělam věci, které mě naplňují a po kterých ze mě něco zůstane.

Myslíš třeba Sad míru nebo Živou kroniku Svídnice?

Taky. Nebudu jako divadelnice žít ve vsi schovaná za plotem jako že tu nejsem, tak jsem začala dělat různé projekty pro naši vesničku. Živá kronika Svídnice je projektem, který si klade za cíl propojit místní občany, chalupáře a další příznivce obce. Výstupem je nejen knižní vázaná kronika, ale také zprovoznění sociálních sítí či YouTube kanálu. Smyslem je oživení vzpomínek, významných lidí i zachycení současných tradic pro budoucí generace.

Sad míru – jeho revitalizace mě napadla v době covidu, protože jsme jako umělci neměli moc do čeho píchnout. Na začátku panovala nevole, ale pomalu se to láme a začíná rozhýbat. Spíš než s vysazováním nových stromů byl problém s probráním té původní „buše“, ale všechno nakonec šlo. Hodně pomohla Nadace Via nebo Česká spořitelna, jejíž manažeři sem jezdí do sadu pomáhat v rámci teambuildingu.

Kde získáváš poznatky, jak oživit sad? Přeci jen je to dost odlišná věc od povolání „pražské divadelnice“

Jak jsem říkala k přírodě mám blízko a po dědečkovi jsem umanutá :D Taky mi v tom dost pomohla Vaše organizace (MAS Svatojiřský les), díky ní jsem poznala lidi z regionu, kteří mi později pomohli. Díky křineckému jablkohraní to byl Jakub Vaněk z poděbradského Ekocentra Huslík, který poradil hlavní zásady při revitalizaci a taky manželé Novákoví ze Mcel, se kterými jsme navrhli vhodné odrůdy

INSPIRATIVNÍ OSOBNOSTI SVATOJIŘSKÉHO LESA

a poradili i v oblasti škůdců. S nimi jsem se seznámila na schůzce podnikatelů z regionu organizované MASKou. Prostě dobrý networking ve vhodný čas! Samozřejmě tu bylo i spoustu odborníků odjinud.

Od počátku jsem věděla, že chci sad mnohaodrůdový, objevovat, zpracovávat a z každého stromu zkoušet pokusy a vytvořit něco zajímavého – v plánu je, že z toho vzniknou regionální produkty spojené s obcí. Přemýšlím už i dopředu a snažím se do projektu zapojovat spoustu dalších aktérů (skauty, ekologický kroužek ZŠ Dymokury,...), aby se mi povedlo vytvořit jakési komunitní centrum, které se bude o sad dále starat.

Jak se jako umělkyně pereš s byrokratickou administrativou dotací?

Mám skvělou produkční, mimo jiné také skvělou herečku Veroniku Rašákovou v Praze, která mi pomáhá s Budilovou divadelní školou, ale i těmito záležitostmi. Projekt Sad míru je podpořen z grantového programu České spořitelny „Dokážeme víc“ (ve spolupráci s Nadací Via) a z grantového programu Zelené oázy, který vyhláší Nadace Partnerství a společnost MOL Česká republika

a spolufinancován Státním fondem životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra životního prostředí.

Poslední otázka, Vendulko: Dokážeš se charakterizovat dvěma slovy, mimo slova „umanutá“?

Hodně lidí o mě říká, že jsem kontroverzní. To se mi nelíbí, nazvala bych to trochu lépe: nezařaditelná a druhé slovo bude skromná.

Epilog:

Tým MAS Svatojiřský les z.s v rámci projektu Revitalizace Sadu míru adoptoval a vysadil strom a taky ochutnal jeden z prvních regionálních svídnických produktů – hroznové coulís. Vendulce přejeme mnoho úspěchů v osobním, pracovním i projektovém životě!

Markéta Karásková

ADVENT NA ZÁMKU
NEDELE 18. PROSINCE
ZÁMEK KŘINEC
 14:00
ADVENTNÍ TRHY
 18:00
DIVADELNÍ KOMEDIE
MESIÁŠ
 ABSOLUTNÍ VÁNOČNÍ KLASIKA
 CELOSVĚTOVĚ ÚSPĚŠNÁ KOMEDIE O NEJVĚTŠÍM
 PŘÍBĚHU VŠECH DOB
 HRA PLNÁ MONTYPYTHONOVSKÉHO HUMORU.

DAVID PRACHAR BERENIKA SUCHÁNKOVÁ IGOR CHMELA
 VSTUPNÉ: 480 Kč
 Více informací a předprodej vstupenek
 WWW.ZAMEKKRINEC.CZ

Divadlo—verze REDDAL

MĚSTO ROŽDALOVICE VÁS SRDEČNĚ
 ZVE NA KULINÁŘSKOU SOUTĚŽ

Nejlepší vánoční cukroví

OCHUTNÁVKA A VYHODNOCENÍ PROBĚHNE
17.12.2022 OD 10 HODIN
GALERIE MELANTRICH
 Přihlášky do soutěže (1 druh cukroví / osoba)
 na MěÚ od 1. do 9. 12. 2022

GAERIE MELANTRICH
 Nejlepší druhy cukroví
 obdrží krásné ceny.

JARNÍ JARMARK

ZÁMECKÝ PARK V KŘINCI
NEDELE 21. 5. 2023 OD 14 HODIN
HRAVÉ ODPOLEDNE PRO CELOU RODINU
S JARMARKEM, MÍSTNÍMI DOBROTAMI
A KUPOU ZÁBAVY
TĚŠÍME SE NA VÁS!

PŘEHLED ZÁSTUPCŮ OBCÍ PO KOMUNÁLNÍCH VOLBÁCH

Ve dnech 23. a 24.9.2022 se konaly volby do zastupitelstev obcí. Přehled nově (staronově) zvolených zástupců jednotlivých obcí naleznete v následující tabulce.

obec	starosta	místostarosta	místostarosta
Bobnice	Hana Černá	Václav Šťastný	
Budiměřice	Bc. Marek Merhout	Ing. Tomáš Dvořák	Mgr. Kateřina Hronová Vaňková
Čachovice	Jitka Sluková	Štefan Krohlák	
Čilec	Pavel Ženatý	Bc. Jitka Soukalová	
Dvory	Bc. Aleš Břetenář	Bc. Roman Šebela	
Dymokury	Radka Sedláčková, DiS.	Mgr. Jiří Lazar	Ing. Luděk Beneš, MBA
Hrubý Jeseník	Jiří Škoda	Vojtěch Svárovský	
Chleby	Filip Michl	Zuzana Kloudová	
Chudíř	Michal Vitmajer	Bc. Zuzana Sluková	
Jabkenice	David Forejtář	Ing. Pavel Hesterini	
Jíkev	Ing. Monika Nožičková	Ing. Dana Wiehlová	
Jizbice	Eva Pačtová	Hana Ouředníková	
Kamenné Zboží	Jiří Lochman	Zuzana Kloučková	
Kosořice	Jan Adámek	Bc. Denisa Mojžíšová Pýchová	
Košík	Luděk Kutmon	Ing. Martina Procházková, MPA	
Kouty	Martin Pelichovský	Ing. Helena Rybářová	
Krchleby	Jan Tuzar	Bc. Tomáš Blažek	
Křinec	Ing. Jan Lebduška	Michal Čuřík	
Lipník	Ing. Ingrid Podroužková	Radim Talčík	
Loučeň	Marta Peterková	Pavel Bašus	
Luštěnice	Mgr. Magdalena Fišerová	Jakub Jakubův	Martin Janů
Mcely	Eva Gleichová	Markéta Havlasová	Luděk Němeček
Netřebice	Mgr. Lukáš Serbus	David Pinkas	
Oskořínek	Dana Ottová	MUDr. Tomáš Julák	
Pěčice	Lukáš Kováč	Iveta Barešová	
Rožďalovice	Petr Kapal	Mgr. Marcela Ešnerová	
Seletice	Hana Kubíčková Plchová	Miroslav Mackovčín	
Smilovice	Jaroslav Zaplatílek	Martina Knesplová	Vojtěch Zvěřina
Úmyslovice	Zdeněk Jeřábek	Daniel Zelinka	
Vestec	Jaroslav Janata	Bc. Jaroslav Jeník	
Vlkava	Ing. Tomáš Daněk	Bronislav Čížek	Lukáš Dytrych
Všechlapy	Miroslav Šnejdar	Tomáš Koniček, DiS.	
Všejanya	Karel Nejedlo	Jaroslav Marek	
Žerčice	Jan Balšánek	Jiří Šembera	
Žitovlice	Tomáš Antoš	Ing. Veronika Sádliková, MBA	

Místní akční skupina SVATOJIŘSKÝ LES, z.s.

Místní akční skupina SVATOJIŘSKÝ LES je spolek, který vznikl v dubnu roku 2006 a v současné době má 57 členů. Postavení MAS mezi ostatními neziskovými organizacemi je zcela unikátní. Zahrnuje v sobě zkušenost veřejného i soukromého sektoru, podnikatelských i neziskových subjektů.

Místní akční skupina podporuje rozvoj svého území realizací různých komunitních projektů, kterým již rozdělila téměř 80 mil. Kč. Dále se věnuje dotačnímu poradenství, propagaci aktivit cestovního ruchu a akcí v regionu, podpoře regionálních produktů a strategickému plánování. MAS je také aktivní v oblasti vzdělávání, kde podporuje mateřské a základní školy či místní spolky.

KONTAKTY:
Kancelář MAS
Pojedy 33, 289 34 Žitovlice
Tel.: 605 214 434
E-mail: info@svatojirskyles-mas.cz

Sledujte nás na FB

MOBILIÁŘ K ZAPŮJČENÍ

Místní akční skupina nabízí svým členům zapůjčení mobiliáře za poplatek*, jedná se o:

- 50 x pивní set (stůl a dvě lavice)
- 1 x nůžkový stan (3 x 3 m)
- 1 x nůžkový stan (3 x 6 m)
- Plackovač (lis na placky/zrcátka/otvíráky/odznaky)
- Reprodaktor s mikrofonem
- Ohřívač horkých nápojů – 16 l

Mobiliář pro školy (zdarma):

- Kufr plný knih (na podporu čtenářské gramotnosti pro 1.st. ZŠ)
- Ozoboti – robotická hračka (pro 1. a 2. st. ZŠ)
- Kufr plný nápadů (podpora matematické gramotnosti) pro 1. stupeň ZŠ
- Kufr pomůcek pro nadané žáky

*Ceník naleznete zde: <http://svatojirskyles-mas.cz/zapujceni-mobiliare/ms-2528/p1=2528>

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

